

به صرف افطار

طاهره ملک‌زاده
مدیر دبستان

در آخرین روزهای فروردین‌ماه در تبوتاب برگزاری جلسه‌ی شورای آموزگاران بودیم. برنامه‌ی این جلسات طبق توافق همکاران و بر اساس تقویم اجرایی مدرسه، در فرصت طلایی خردادماه، برای مهر تا اسفند و بعد از آن از فروردین تا خرداد هر سال تحصیلی تنظیم می‌شود و از قبل می‌دانیم که در هر شورا، روی چه موضوع یا موضوعاتی کار خواهیم کرد. در واقع بر اساس پیشنهادهایی که از همکاران می‌گیریم، هر جلسه از شورای آموزگاران را به تفکیک پایه و موضوعی که ارائه داده‌اند، پیش می‌بریم.

موضوع شورای آموزگاران در فروردین‌ماه درس پژوهی بود و تمام پایه‌های تحصیلی می‌بایست در خصوص کم و کیف و چگونگی طرح درس‌های تجدیدنظرشده خود، بر اساس فرایند درس پژوهی، وارد بحث می‌شدند و نظر می‌دادند.

جلسه با تلاوت قرآن کریم آغاز شد. در ابتدای جلسه با تبریک سال نو و پاسداشت ماه رمضان، و تقدیر از همکاران به‌منظور تعطیل نکردن آموزش و همکاری در فضای مجازی در دوران تعطیلی دوره‌ی حضوری مدرسه، صحبت‌هایم را شروع کردم. سپس در مورد تشکیل نمایشگاهی از برگزیده‌ی فعالیت‌های عیدانه، فعالیت‌ها و دست‌سازهای بوم، برنامه‌ی خوانا و طرح پژوهش‌های جابر سخن به میان آمد. در ادامه از نماینده‌ی هر پایه خواستم نتیجه‌ی مباحث و گفت‌وگوهای پایه‌ی خود را در گروه‌های هم‌پایه ارائه دهند. این بحث‌ها در خصوص نحوه‌ی تنظیم طرح درس‌های تجدیدنظرشده و بر مبنای مراحل هشت‌گانه‌ی درس پژوهی بودند. از آنجایی که شورای آموزگاران مدرسه‌ی ما هر ماه به‌سبب مشارکتی و با رویکرد رفتار سازمانی تشکیل می‌شود، این بار نیز چنین کردیم و به این طریق جلسه پیش رفت. یعنی ابتدا توضیحات نماینده‌ی پایه‌ها را شنیدیم، تاریخ ارائه‌ی درس پژوهی، موضوع تدریس و همکار مدرس

گزیده‌ای از سند برنامه‌ی درسی ملی

هدف عملیاتی سیزدهم: افزایش نقش شوراهای آموزش و پرورش استان، مناطق و مدارس در تقویت فعالیت‌های تربیتی استان و منطقه و مدرسه در چارچوب سیاست‌ها و برنامه‌های ملی (۵، ۲، ۴ و ۷).
راهکار ۲-۱۳: افزایش کارآمدی شوراهای درون مدرسه (مانند شورای معلمان و شورای دانش‌آموزان) با تفویض برخی از اختیارات اداره و مدرسه به آنان و فراهم‌آوردن زمینه‌ی مشارکت بیشتر ایشان در فرایند تعلیم و تربیت مدرسه.

آموزگاران به‌صورت گروهی توضیحات خود را بیان کنند. سکوتی تأمل‌پذیر بر جمع معلمان در دفتر حاکم شد. یکی از همکاران عنوان کرد: «چقدر خوب است برای برنامه‌ی روز معلم به یک سفر زیارتی برویم.» این پیشنهاد با استقبال اکثریت مواجه شد و تعدادی هم به‌دلیل وضعیت کرونا مخالفت کردند.

چند نفر دیگر از معلمان پیشنهاد دادند در روز معلم در حیاط مدرسه برنامه‌ای به‌صرف افطار داشته باشیم، اما این پیشنهاد با نقد و مخالفت خیلی از همکاران از جمله خانم ایزدی مواجه شد. دلیل مخالفت این بود که به‌دلیل شروع مجدد آموزش حضوری و حضور دانش‌آموزان در مدرسه، اصلاً به صلاح نیست پذیرایی در مدرسه انجام شود و بوی غذا همه‌جا پیچد. از نظر آنان این موضوع کاملاً با منش معلمی ما مغایرت داشت و حرفه‌ای بودن ما را زیر سؤال می‌برد. مخالفان این پیشنهاد می‌گفتند چه معنایی دارد در وضعیت سخت اقتصادی خانواده‌ها، بوی زرشک‌پلو با مرغ در فضای مدرسه بلند شود.

در همین حین با شوخی و ظرافت خاصی وارد بحث معلمان شدم و گفتم: «اولاً از کجا معلوم انتخابمان زرشک‌پلو با مرغ باشد. ثانیاً من می‌دانم که اغلب معلمان خودشان را دغدغه‌مند برنامه‌های مدرسه می‌دانند و در مناسبت‌های مدرسه نظراتشان را عنوان می‌کنند، اما آنچه مهم است رعایت شرایط حال دانش‌آموزان و پررنگ کردن منش معلمی است که بهتر است با بینش معلمی زیباتر و کامل‌تر شود. ان‌شاءالله با مناسب‌شدن وضعیت بهداشتی جامعه، بنا را بر رأی اکثریت همکاران که برگزاری برنامه‌ی مدرسه برای روز معلم در قالب اردوی برون‌مدرسه‌ای و داشتن برنامه‌هایی در بیرون از مدرسه است، می‌گذاریم و سعی می‌کنیم روز مفرح و شادی را با همدیگر داشته باشیم.»

بعد با شوخی ادامه دادم: «خب، بفرمایید داخل جلسه تا درس پژوهی از دهن نیفتاده، صرفش کنید!»

مشخص و معرفی شد و همکاران کاملاً توجیه شدند که در روز معین و مقرر با ضوابط خاص در مدرسه حاضر شوند و مراحل کار را پیش ببرند.

بعد از توضیحات نماینده‌ی هر پایه و بعضی همکاران، توضیحات تکمیلی را در خصوص چگونگی ارائه‌ی طرح درس پژوهی و تلفیق آن با سایر طرح‌ها را ارائه کردم. سپس چند دقیقه‌ای را به تنفس بین‌جلسه‌ای اختصاص دادم.

وقت تنفس، زمان ردوبدل شدن گپ‌وگفت‌های دوستانه بین معلمان است. چند نفر از همکاران باسابقه و پیشکسوت که در جلسات قبل به‌صورت کاملاً فعال در برگزاری کارگاه روش تدریس معکوس، به‌عنوان همیار مدرس، خیلی خوب توانسته بودند از لحاظ رفتار سازمانی بر بقیه تأثیر مثبت بگذارند، با لحنی آرام شروع به صحبت کردند: «خانم برازنده، می‌توانیم چند دقیقه هم در مورد نحوه‌ی برگزاری روز معلم و تقدیر از معلمان صحبت کنیم؟»

با خوش‌حالی، طمأنینه و استقبال خیلی خوبی موضوع را پذیرفتم و گفتم: «بله، چرا که نه! خواهش می‌کنم بفرمایید.»

ناگفته نماند این موضوع به جلسه‌ی شورای آموزگاران ختم نمی‌شد، بلکه از چندی پیش دغدغه‌ی همکاران شده بود و در این خصوص سعی داشتند در شورای

